

KALAMARZ (20) *sb m*

-rz (18), -rs (2).

Pierwsze i drugie a jasne, trzecie pochylone.

sg *N* kałamarz (11). ◊ *G* kałamârza (1). ◊ *D* kałamârzowi (1). ◊ *A* kałamarz (7).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Naczynie na atrament lub inną farbę, też komplet przyborów pisarskich; calamarium Murm, Mymer¹, BartBydg, Mącz, Calep; atramentarium, graphiarium Mącz, Calep, Cn; theca calamaria Murm, Cn; theca graphiaria Mącz (20) : calamarium et theca calamaria. eyn Íchreibgezeug. Kálámarz Murm 192; Mymer¹ 10; BartBydg 21; BielKom Dv; Leop Ez 9/11; WyprKr 52v; gdy ocucił niemowił nic/ iedno kazał sobie dác pápiery á kálámarzá/ napifał dwanáście mężow ktorzy máią rzecz póspolitą Ípráwować BielKron 214v, 158 [2 r.]; Calamaris et hoc calamare, Co ku kálámarzowi należy. Mącz 31a, 18d, 31a; RejZwierc 97v; A oto on mąż obleczony w płócienne (Ízáty)/ ktorzy miał kálámarz na biodrach Íwych BudBib Ez 9/11; Calep 109a,150a, 463a; WyprPl C3.

Zwrot: peryfr. »[za kim] kałamarz nosić« = być od kogoś gorszym pisarzem (1): á iefliże mię Hofiułowi álbo Kromerufowi zá towárzyzá dác chcefz/ tedy podobno ná tho Íye przygodzić im mogę/ ábym zá Hofiułem KÍyęgi/ á zá Kromerem Kálámarz nošíł OrzRozm Q.

Wyrażenie: »kałamrz malarski« (1): Graphiarium, idem quod theca graphiaria, Kálámarz málárski. Mącz 148d.